

שמונה עשרה-תפלה شهرית-101 Tefila 101

בונה, על הצדיקים Of ברכות את צמח דוד And ירושלים

Three Questions:

1. What is the link between the ברכות of הצדיקים and בונה ירושלים?
2. What is the theme of the ברכות of הצדיקים and בונה ירושלים?
3. Why is the צמח דוד not part of חתימת הברכה?

Source 1

סדר חיבור ברכות – רחם ה' א-להינו עליו ועל כל ישראל עמק ועל ירושלים עירך, ועל ציון משכון כבודך, ועל מלכות בית דוד מישיך ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא שמק עליו ועלינו. רועינו ונינו פרנסינו וככלבליינו, הרוחינו. הרוחה לנו מהרה מכל צרותינו. ואל תצרכנו – י אלקינו לא לידי מותנתبشر ודם, שמתנותם מעוטה וחרפתם מרובה אלא לידך המלאה וחרחה, והנוראה כי בשם קדשך הנadol והנורא בטהנו. לא נבוש ולא ניכלם לא בעולם הזה ולא לעולם הבא. ואף על פי שאכלנו ושתינו חורבן ביתך לא שבחנו ולא תשבחינו – י אלקינו ואל תעוביינו מלכינו ואל תטשינו גואلينו ואל תכלימנו בבקשתינו ואל תתנינו בנפש אוייבינו ואל תפְר בריתך אתנו ויָבָא אליהו ומשיח בן דוד ב Maherah bimino. ובונה ירושלים עירך ב Maherah bimino. ברוך אתה י-י, בונה ירושלים אמן.

Source 2

סדר רב עמרם גאון – רחם ה' א-להינו על ישראל עמק ועל ירושלים עירך ועל ציון משכון כבודך ועל מלכות בית דוד מישיך ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא שמק עליו. רועינו ונינו מפרנסנו מכלכלנו הרוח לנו מהרה מצרותינו. ואל תצרכנו לידי מותנתبشر ודם. שמתנותם מעוטה וחרפתם מרובה, כי בשם קדשך הנadol והנורא בטהנו. ויָבָא אליהו משיח בן דוד בחינו. וממלכות בית דוד מהרה תהזר למקומה. ומלך עליינו אתה לבדך והושיענו למען שמק והעלנו לתוכה ושמחנו בה ונחמננו בציון עירך. ברוך אתה ה' בונה ירושלים.

Source 3

רמב"ם הלכות ברכות פר' ב' הלכה ד' – ברכה שלישית פותח בה רחם י-י א-להינו עליינו ועל ישראל עמק ועל ירושלים עירך ועל ציון משכון כבודך, או נחמננו י-י א-להינו בירושלים עירך; וחותם בה בונה ירושלים או מנחם עמו ישראל בבניין ירושלים. ולפיכך נקראת ברכה זו נחמה. וכל מי שלא אמר מלכות בית דוד בברכה זו לא יצא ידי חובה מפני שהיא עניין הברכה שאין נחמה גמורה אלא בחזרת מלכות בית דוד.

Translation: The third Bracha of Birkat Ha'Mazone begins with the words: Rachem . . . or Nachameinu . . . and it ends with the words: Boneh Yerushalayim or Menachem Amo Yisrael Bi'Binyan Yerushalayim. Therefore this Bracha is called a Bracha of comfort . Whoever fails to mention the Kingdom of Beis Dovid in this Bracha does not fulfill his obligation because the return of the Kingdom of Beis Dovid is a central theme of the Bracha. Complete comfort will not be felt until the monarchy of Beis Dovid is re-established.

שמונה עשרה-תפלה شهرית-101 Tefila 101

Source 4

تلמוד בבלי מסכת ברכות דף מט' עמ' א'-תנו רבנן: מהו חותם? בבניין ירושלים; רבי יוסף ברבי יהודה אומר: מושיע ישראל. מושיע ישראל אין, בניין ירושלים לא? אלא אםא: אף מושיע ישראל... מי הו עלה? אמר رب ששת: פתח ברחם על עמק ישראל חותם במושיע ישראל, פתח ברחם על ירושלים, חותם בבונה ירושלים. ורב נחמן אמר: אפילו פתח ברחם על ישראל חותם בבונה ירושלים, משום שנאמר: (תהלים קמ"ז) בונה ירושלים ה' נדחי ישראל יבנム, אימתה בונה ירושלים ה? בזמן שנדר希 ישראל יבנム.

Translation: Our Rabbis taught: How does one conclude the blessing of the building of Jerusalem? Rav Jose son of Rav Judah says: Saviour of Israel. 'Saviour of Israel' and not 'Builder of Jerusalem'? Say rather, 'Saviour of Israel' also . . . How do we decide the matter? Rav Shesheth says: If one opens with 'Have mercy on Your people Israel' he concludes with 'Saviour of Israel'; If he opens with 'Have mercy on Jerusalem', he concludes with 'Who builds Jerusalem'. Rav Nahman, however, said: Even if one opens with 'Have mercy on Israel', he concludes with 'Who builds Jerusalem', because it says. The Lord does build up Jerusalem. He gathers together the dispersed of Israel, as if to say: When does G-d build Jerusalem? When He gathers the dispersed of Israel.

Source 5

تلמוד בבלי מסכת ברכות דף מה' עמ' ב' - תנו רבנן, סדר ברכת המזון כך היא: ברכה ראשונה, ברכת הון, שנייה, ברכת הארץ, שלישית, בונה ירושלים, רביעית, הטוב והמטיב, ושבת, מתחילה בנחמה ומסיים בנחמה וואומר קדושת היום באמצע; רבי אליעזר אומר: רצחה לאומרה בנחמה, אומרה, בברכת הארץ, אומרה, בברכה שתקנו חכמים ביבנה, אומרה, וחכמים אומרים: אינו אומרה אלא בנחמה בלבד. חכמים היינו תנא קמא! – איך ביןיהם דיעבד.

Translation: Our Rabbis taught: The order of Grace After Meals is as follows. The first benediction is that of 'Who feeds'. The second is the benediction of the land. The third is 'Who builds Jerusalem'. The fourth is 'Who is good and bestows good'. On Sabbath the third blessing commences with consolation and closes with consolation and the sanctity of the day is mentioned in the middle of this blessing. Rav Eliezer says: If he wants, he can mention the sanctity of the day in the consolation, or he can mention it in the blessing of the land, or he can mention it in the benediction which the Rabbis instituted in Yavneh. The Sages, however, say that it must be said in the consolation blessing. The Sages say the same thing as the First Tanna? They differ in the case where he actually did say it in some other place.

Source 6

מהדור ויתרי סימן פג-בשבת פותח כמו בחול. רחם י-י ומוסיף רצחה והחליצנו באמצע. וכן נהוג ר': וכן מפורש בביבורי ברכות דרבינו יצחק בר' יהודה: והוא דגرس' ובשבת מתחילה בנחמה ומסיים בנחמה ואומר קדושת היום באמצע, לא שיתחיל בלשון נחמה ויסיים כי מה יתרון לשנותה בתחילת ובסיומה. וכן מה. אלא הברכה דבונה ירושלים נקראת נחמה. והכי קא מתחילה בברכה בנחמה כמו שהיא ומסיים בה כמות שהיא. ובלבך שיזכר מעין היום באמצעה. והכי נמי אמר' גבי ראש חדש מתחילה בעבודה ומסיים בעבודה. ואוי מעין המאורע באמצע.

שמונה עשרה-תפלה שחרית-101 Tefila 101-Shacharit

Translation: He adds Ritzei V'Ha'Chalitzainu in the middle of the third Bracha of Birkat Hamazon. So was the practice of my teacher. So too it was set forth in the explanation of Brachos published by Rabbi Yitzchok son of Rav Yehudah. The way to understand the Gemara which provides that we should begin with words of comfort and end with words of comfort and refer to the sanctity of the day in the middle, is as follows: not that we should begin the Bracha with words of comfort and conclude the Bracha with words of comfort because what will be gained by changing the opening and closing (as some did) of the Bracha and for what reason? Instead we need to explain the Gemara as holding that the Bracha of Boneh Yerushalayim is defined as being a Bracha of comfort. Pursuant to that interpretation, the Bracha as it opens and as it closes on weekdays already consists of words that provide comfort and one refers to the sanctity of the day in the middle of the Bracha. In a similar manner it was taught about Rosh Chodesh that we need to begin with the theme of service and end with the theme of service and refer to the special character of the day in the middle of the Bracha.

Source 7

ובן תעללה על דעתך. שישנה ברכות רצחה מכמונות שהיא. אלא כהוירתה יאמרנה כדרכו בחול והיום מעין ודומה לו. ב"מ. ת: ומשום הכי תיקנו רצחה והחליצינו בשבת ולא ביום טובים. כי הוא יום מנוחה ושמחה וחיב להזכיר חורבן ירושלים ונחמתו בשמחתו. דכ' (תהלים קלז) תדבק לשוני להזכיר אם לא אועלה את ירושלים על ראש שמחתי. וכן מצינו ששבת נקרא يوم שמחה. דאמר ר' בספריו. וביום שמחתכם, זה השבת. ובמועדים ממשמעם: ומשום הכי חותמים בשבת וישמו בך כל ישראל בו. שנקרא השבת يوم שמחה.

Translation: Did the Gemara mean to teach that we need to alter the opening and closing of the Bracha? No. We keep the opening words and the closing words as we recite them each day and refer to the special character of the day in the middle of the Bracha. That explains why Chazal composed the paragraph that begins Ritzai V'Hachalitzainu just for Shabbos but not for Yom Tov. Because Shabbos is a day of rest and a day of joy. It is necessary to remember the destruction of the Beis Hamikdash and be comforted during the day of joy, as it is written: May my tongue stick to my palate if I do not recall the destruction of the Beis Hamikdash; if I do not make it a priority to remember Jerusalem during my moments of joy. We find that Shabbos is deemed to be a day of joy from references to Shabbos as a day of joy. In the verse: "on your day of joy" those words are a reference to Shabbos and the word "holidays" is a reference to Yomim Tovim. That is why we conclude the middle Bracha of Shemona Esrei on Shabbos with the words: V'Yismichu Becha Kol Yisroel because Shabbos is defined as a day of joy.

Source 8

רבינו יונה על הר"י"פ מסכת ברכות דף לה עמ' ב' – ושבת מהחיל בנחמה וממים בנחמה ואומר קדושת היום באמצע. פירוש הר"י"פ זיל שצרייך להתחיל בנחמה ולשנות הלשון ולומר במקום רחם נחמנו ובחתימה שיאמר אחר רצחה והחליצינו ונחמן בציון עירך כי אתה בעל הנחמות בא"י מנהם עמו. ורש"י זיל פ"י שאין צרייך לשנות הלשון שאומר בחול ולא להוסיף עליו כלל וכשמצויר רחמי מתחילה ובנין ירושלים בסוף והוא נחמה כי נחמתן של ישראל הוא רחמי שמים ובניין ירושלים. ולא באו בכאן להודיע לנו שצרייך לשנות הלשון שאומר בחול אלא בא להשミニינו שאומר קדושת היום בין שתי הנחמות רחם ובונה ירושלים וסדר העניין הוא שאומר.

שמונה עשרה-תפלה שחרית-101 Tefila 101

Translation: On Shabbos, we begin with words of consolation and end with words of consolation and mention the sanctity of the day in between. The Rif explains that we begin with consolation and therefore change the words of the Bracha and say the word: Nachamenu (comfort us) instead of the word Rachem (show compassion). At the end of the Bracha after reciting Ritzei V'Ha'Chalitzenu VNachameinu B'Tzion Ircha Ki Ata Ba'Al Ha'Nechemos, we say Baruch Ata Hashem Minachem Amo. Rashi explains that it is not necessary to change the language of the Bracha from what is recited during weekdays and we should not add to the Bracha at all. It is sufficient that we mention Rachamim in the beginning and the rebuilding of Jerusalem in the end. Those words provide comfort because the comfort that the Jewish people need is the compassion of Heaven and the rebuilding of Jerusalem. In other words, the Gemara did not mean to teach us that we should change the language of the Bracha as it is recited on weekdays but instead the Gemara meant to teach us that we should remember the sanctity of the day between the two references to comfort. Those are found in the words: Rachem and Boneh Yerushalayim. It is the order of what is said that concerned the Gemara.

Source 9

ספר אור זרוע ה"א – הלכות סעודת סימן קצט – רביינו שלמה ובשנת מתהיל בנחמה בלבד
כלומר אינו צריך לא להתחילה ולא לסיים בשלה שבת אלא מתחילה בנחמה ומסיים בנחמה.
בנין ירושלים קרי נחמה כל היבי דמתהיל בין רחם ביןNachmanו עכ"ל. ופי ר"ח בשחת בונה
ירושלים בנחמה ואומר Nachmanו ה' א-להינו ומשים בנחמה, ונחמןו בתוכה כי אתה בעל
הנחות ברוך א"י מנחם ציון ובונה ירושלים. וכן פי הרב ר' יוסף דאורליינש דרhom לשון
תחנונים ונחמןו לשון נחמה כדכתה"י והנהם על הרעה לעמך.

Translation: Rashi explained the Gemara that provided that on Shabbos one begins with words of comfort as follows: we are not required to begin the Bracha or to close the Bracha with a reference to Shabbos but instead we begin with words of comfort and end with words of comfort. The Bracha itself whose theme is rebuilding Jerusalem is defined as a Bracha of comfort whether the Bracha begins with the word: Rachem (have compassion) or Nachem (comfort). Rabbi Chananel explained that on Shabbos, the Bracha of Boneh Yerushalayim must begin with words of comfort such as Nachmeinu Hashem Elokeinu and end with words of comfort and with words of comfort in the middle such as the words: Ki Ata Ba'Al Ha'Nechamos. Baruch Ata Hashem Minachem Tzion Oo'Boneh Yerushalayim. So too explained Rav Yosef from Orleans that the word: Rachem represents supplication while the word: VNachameinu represents comfort as found in the verse: Please G-d, cancel the harm You planned to inflict upon Your nation.

ובן נראה בעניין דאמר בירושלמי פרק סדר, רב אחא בר יצחק בשם ר' חייא רובה דעתפרין
יחיד בתשעה באב צריך להזכיר מעין המאורע. מהו אומר? רחם ה' אלקינו על עמק יישראאל
ובוי ואנו נהנים לחתפל נחם ה' אלקינו, אלא בערבית ושהריית שאינו עת נחמה אנו
מתפללים רחם שהוא תפלה תחנונים ובמנחה שהוא שעת נחמה מתפלליין אנו נחם ה'
אלקינו. ומשמעות דרחם אינו לשון תחנונים. וכן כתוב בתשובה הגאנונים
הכى אמר רבנן זיל בתשעה באב ערבית ושהריית אומר בתפלה רחם ה' אלקינו עליינו וכו'
וחותם בונה ירושלים לפי שהוא כמי שמתו מוטל לפניו ואינו ראוי לקבל תנומין. אבל
במנחה הוא אומר נחם ה' אלקינו לפי שדומה כמו שנסתם הנול וראוי לקבל תנומין מיכן
ואילך וכן הלהה ע"ב. הלכך בשחת דבעי להתרחמים בנחמה אל יאמר רחם אלאNachmanו וכו'.

שמונה עשרה-תפלה شهرית-101 Tefila 101

Translation: And so it appears in my eyes, based on what I found in the Jerusalem Talmud in the chapter entitled: Seder Ta'Anis Kaitzad: Rabbi Echa son of Rav Yitzchok in the name of Rabbi Chiya said: on Tisha B'Av in the morning a person must mention the special nature of the day in Shemona Esrei. What should he say: Rachem Hashem Elokeinu Al Amcha Yisroel etc. It is our practice to open the Bracha with Nachem Hashem Elokeinu on Tisha B'Av except that in the morning and the night which are not times of comfort we say: Rachem which represents a supplication. Only in Tefilas Mincha which is recited at a time that is appropriate for receiving words of comfort do we recite the Bracha as Nachem Hashem Elokeinu. We can conclude from that practice that the word Rachem does not represent comfort but represents supplication. So too we find it written in the Responsa of the Gaonim: This is what the Rabbis said: On Tisha B'Av for Tefilas Arvis and Tefilas Shacharis we say in Shemona Esrei the Bracha of Rachem Hashem Elokeinu Aleinu (the Bracha of Boneh Yerushalayim) and we conclude with the words: Boneh Yerushalayim because at that point we can be compared to one whose deceased relative has not yet been buried. That is not yet an appropriate time to be comforted. At the time that we recite Tefilas Mincha we say: Nachem Hashem Elokeinu because at that time we can be compared to one whose deceased relative has already been buried. That is the appropriate time to accept comfort and that is the Halacha. Therefore on Shabbos when we are required to conclude the Bracha with a reference to comfort, we should not begin with the word: Rachem but instead we should begin with the word: Nachmeinu.

Source 10

מדרש שמואל (בובר) פרשה יג-[ד] ויאמר ה' אל שמואל שמע וגוי (שמואל א', ח' ז'), תנוי רבינו שמעון בן יהוחי: אותו מאסו, גם אותו מאסו, כי גם אותו מאסו, אל' בשלשה דברים זה עתידין למאום, במלכות שמים ובמלכות בית דוד ובבנין בית המקדש. אימתי מאסו בשלשתן? ביום רחבעם, הדא הוא דכתיב וירא כל ישראל לאמר מה לנו חlek בדוד (מלכים א', י"ב, ט"ז), זו מלכות שמים, ולא נחלה בגין ישע, זו מלכות בית דוד, לאהליך ישראל עתה ראה בירתך דוד, זה בגין בית המקדש. אמר רבינו שמעון בן מנשייא: אין ישראל רואין סימן ברכה לעולם עד שיחזרו ויבקשו שלשתן, הדא הוא דכתיב אחר ישבו בני ישראל ובקשו את ה' אל-להיהם (הושע ג' ה'), זו מלכות שמים, ואת דוד מלכם (שם/הושע ג' ה') זו מלכות בית דוד; ופחדו אל ה' ואל טובו באחרית הימים (שם/הושע ג' ה'), זה בגין בית המקדש.

Translation: Concerning the verse (Shmuel 1, 8, 7): G-d said to Shmuel: Listen etc. Rabbi Shimon Bar Yochai taught: the words: "and they detest Me" should also be interpreted as meaning that they also detested Me and because they also detested Me. G-d was saying to Shmuel: In the future they will detest three aspects of Judaism: the hegemony of G-d, the legitimacy of the Davidic monarchy and the Beis Hamikdash. When did that occur? In the time of Richavom. That is what was meant in the verse (Melachim 1, 12, 16): And the Jewish People recognized and said: we want no part of David; those words represent a denouncement of G-d's hegemony; "and no share in the son Yishai", those words represent the denouncement of the Davidic monarchy; "To your tents, O Israel; Look now to your own house, David", that is a reference to the denouncement of the Beis Hamikdash. Rabbi Shimon son of Menasiah said: The Jewish People will not find favor until they repent and ask for all three of the above. That was the message of the following verse (Hosea 3, 5): the words: "after the Jews repent and ask for G-d", represent a request that G-d establish His kingdom on this world; the words: and David their king, they represent the

שמונה עשרה-תפלה شهرית-101 Tefila 101

re-establishment of the Davidic monarchy and the words: and they will fear G-d and His goodness in the latter days, they represent the rebuilding of the Beis Hamikdash.

Source 11

מדרש שמואל (בובר) פרשה כו – ועשיתך לך שם נדול בשם הגודלים וגוי (שמואל ב', ז' ט'), מיכאן קבעו חכמים אלהי דוד ובונה ירושלים, בנגד אלהי אברהם יצחק ויעקב, ובשבת אף על פי שאין העובר לפני התיבה מוצירו, המפטר בנביה מוצירו, אלהי דוד מצמיה ישועה לעמו ישראל.

Translation: The verse: And I will cause you to have a great name like the names of the great ones (Shmuel 2, 7, 9) is a reference to the composition of the Bracha: Elokei Dovid Oo'Boneh Yerushalayim. This Bracha was composed to parallel similar references to Elokei Avrohom, Yitzchok and Yaakov. On Shabbos, although that Bracha of Elokei Dovid Oo'Boneh Yerushalayim is not recited as part of Shemona Esrei, it is included as a Bracha after reading the Haftorah; i.e. Elokei Dovid Matzmiach Yeshua L'Amo Yisroel.

Source 12

מדרש תהילים (בובר) מזמור יח- מגני וקרן ישע (תהלים יח', ג'). אמר דוד לפניו הקב"ה מפני מה אומרים מגן אברהם, ולא מגן דוד? אמר לו בחנתיו בעשרה נסיונות, אמר לפניו בחנני ה' ונסני (תהלים כו' ב'), כיון שנסה אותו בבית שבב' ולא עמד בו, מיד התפלל דוד שיאמרו מגן דוד בברכת ההפטרה. כי בשם קדש נשבעת לו שלא יכבה נרו לעולם ועד ברוך אתה ה' מגן דוד, הדא הוא דכתיב (תהלים יח', לו') ותתן לי מגן ישעך.

Translation: The verse: my guardian and the source of my salvation (Tehillim 18, 3) represents the following: Dovid said to G-d: why did Chazal compose a Bracha of Magen Avrohom for Shemona Esrei but not a Bracha of Magen Dovid? G-d responded: because I tested Avrohom with ten tests and he passed them all. Dovid then said: Examine me, O Lord, and test me (Tehillim 26, 2). G-d then tested Dovid with Bas Sheva but Dovid failed the test. Dovid then immediately prayed that at least the Jewish People should say: Magen Dovid as part of the Birchot Ha'Haftorah; i.e. Ki V'Shem Kodshecha . . . Va'Ed Baruch Ata Hashem Magen Dovid. That is the meaning of the words (Tehillim 18, 36): and You gave me a shield of salvation.

Source 13

טורי ישורון, רבי חיים מנחם ליביטש Chazon Tshuvah

האם יש רקע השקפתו למחוקת זו בין הבבלי והירושלמי אם לומר אלקינו דוד או לא? מי יגלה עפר מעיניהם של חכמיינו זיל שיגלו לנו סוד דעתיהם. אולי מתוך נקודות ראות של תקופתנו אנו, תקופת מדינת ישראל החדשה וראשית צמיחת גאותנו, אפשר לנחש ולשער לעצמנו שמות ג', ו "אנבי... אלהי אברהם" (יסוד מהלוקתם. הנה ידוע שמה שאמר הקב"ה למשה אלהי יצחק ואלהי יעקב" ווחר שלוש פעמים על "אליהי" ולא הסתפק לומר אלהי אברהם יצחק ויעקב מפני שככל אחד מן האבות הוסיף דרך מיוחדת לעבודת הבורא: אברהם הוא עמוד החcord כלומר שעובדים את ה' במעשה חסד; יצחק הוא עמוד העבודה, כלומר שעובדים את ה' שעובדים את ה' בהבאת קרבנות ובתפלה; יעקב הוא עמוד התורה, כלומר שעובדים את ה'

שמונה עשרה-תפלה شهرית-101 Tefila 101

בליימוד התורה ובקיום מצוותיה. האבות האלה הניחו את היסוד לעבודת ה' לפניו מלך מלך בישראל, לפני הקמת מדינה עם כל אבורייה על ארמת ישראל. בא דוד עמוד המלכות והוסיף עוד דרך בעבודת ה', דרך גינוי מלכות, דרך מדינה של צדקה ומשפט. מה שהיחיד במשyi החדר שלו ובתפלתו הלבבית ובלימוד התורה שלו לא יכול להשיג, יכולים להשיג רק בהקמת מדינה ומלכות המשקפת עליו ארץ מלכות ה' ואשר יכול להביא למטרה הסופית של "זהה ה' למלך על כל הארץ".

Translation: Is the disagreement between the Talmud Bavli and Yerushalmi concerning whether to say the words: Elokei Dovid in a Bracha, only a matter of outlook? If only we could uncover the secrets behind the thinking of our Sages. Perhaps by injecting a point of contention from our era, the era in which the State of Israel was established and which we view as the beginning of our redemption, we can divine and reveal for ourselves the basis for their disagreement. It is known that G-d said to Moshe (Shemos 3, 6) I am the G-d of Avrohom, G-d of Yitzchok and G-d of Yaakov. He repeated G-d of . . . three times and did not simply say G-d of Avrohom, Yitzchok and Yaakov because each of the forefathers added a unique feature to the way we serve G-d. Avrohom is considered the standard bearer of Chesed, kindness. He taught us that part of service to G-d requires that we perform Chesed. Yitzchok is viewed as the model of Avodah, service. He taught us to serve G-d by bringing sacrifices and through prayer. Yaakov represents the model of Torah study. He taught us that we serve G-d by studying Torah and by fulfilling the Mitzvos. Our forefathers set the standard for serving G-d even before the Jewish People had a king who reigned over them and before any Jewish state was established on the land of Israel with all of its requirements. Then came along King Dovid, representing the standard for the Jewish monarch. He added one more way to serve G-d, through the institution of a Monarchy. Dovid Ha'melech taught us that a Jewish monarch must rule the people with kindness and justice. What an individual through his acts of kindness, through his heartfelt prayer and through his study of Torah cannot achieve may be accomplished by a government and a Monarchy if that government attempts to reflect on Earth the Kingdom of G-d. That type of government can bring forth the ultimate goal of causing the establishment of G-d's kingdom on Earth.

דרך זו סכנה נדולה כרוכה בה. כמה אזהרות זהירה תורה למלך ישראל (דברים יז) והחכם מכל אדם לא עמד בהם. זוכרים אנו דברי ה' אל שמואל הנביא כשבקשו בני ישראל ממנו "עתה שימה לנו מלך לשפטנו בכל הגויים". ושמואל תנה לפני העם את משפט המלך, איך שהמלך יוכל לרಡות עליהם ביד תקיפה וכל העם יהיו לו לעבדים (שמואל א פ"ה). ובקשר והמענית המחלוקת בסנהדרין כ' ע"ב, אמר רבי יהודה אמר שמואל כל האמור בפ' מלך מלך מותר בו, רב אמר לא נאמר פרשה זו אלא לאיים עליהם. גם היום ישנים שאומרים שמדינה ותורה הם שני דברים חמכיים זו את זו ואי אפשר לשתייה לדור בכפיפה אחת, מדינת ישראל, הם טוענים, לא רק התחלה אלא גם סופה שתהייה מדינה בכל המדינות של אומות העולם, מלאות בחש ואלימות ואיך-צדקה. עדים אנו היום לצבור גדול במדינה שדוגלים בשיטה זו שתורה או הלה וחברה דيمוקרטית שלולות זו את זו ובכך אחד מתגברת הדעה שמכורחים לבטל את הרורה בפני המדינה הדימוקרטית, ובכך השני ישנה הדעה שמכורחים לבטל את המדינה, והם מבטלים אותה, בפני צוויו התורה. לפיכך דעתך אלה אי אפשר לומר "א-להי דוד", שנוכל לגשם מלכות שמים על ידי מלכות בן אדם.

שמונה עשרה-תפלה شهرית-101 Tefila 101

יבולים רק לומר "מגן דוד", שמדינה ישראל יש לאפשרות לכל הפתוח להגן על בני ישראל אבל לא לתקן עולם במלכות ש-די.

Translation: The process of bringing forth the Kingdom of G-d on Earth by way of a Jewish Monarchy is not without danger. How many warnings did the Torah give to the King of Israel (Devarim 17). Even the smartest of all men (King Solomon) could not adhere to all of them. We remember the words that G-d delivered to Shmuel the Prophet when the Jewish people asked for the appointment of a king "who would rule over them with justice so that they could be like other nations." Shmuel presented to the People the rules of monarchy. He warned them that a King could end up oppressing the people with a strong hand and that the whole nation could become enslaved. We find an interesting disagreement in Maseches Sanhedrin 20b concerning the power of the monarchy: "Rav Yehudah said in the name of Samuel: All that is set forth in the book of Shmuel in the chapter that deals with the actions of a king, the King is permitted to do. Rab said: That chapter was intended only to fill the people with awe." Today there are those who argue that the establishment of a Jewish State is incompatible with abiding by the Torah. Both institutions cannot exist side by side, they say. They believe that the Jewish State will share with other countries not only its independence but also their behavior. It will act like other countries; full of deceit, violence and injustice. We are witnesses today to the belief by a large segment of the Israeli population that Torah and Halacha and the existence of a democratic society are incompatible concepts. At the same time there are those who think that it is necessary to dismantle the Jewish State. They ignore the fact that a State has been established based on their understanding of the commandments of the Torah. According to those who hold that opinion it is inappropriate to say the phrase: Elokei Dovid. They believe that it is not possible to hasten the establishment of G-d's kingdom by the formation of a Kingdom of men. They believe that we are restricted to saying the phrase: Magen Dovid, that the limit of a kingdom established by man is that it can guard its people but it cannot redirect the world towards a Kingdom of G-d on Earth.

לעומת זאת, דוד המלך ראה מלכות ישראל באספקלריה אחרת. "אלקים משפטיך למלך
תן... ידין עמד בצדק ועניך במשפט. ישאו הרים שלום לעם... יפרח ביוםיו צדיק וירוב שלום
עד בלי ריח וגנו" (תהלים עב). דוד אמר בחנני ונשני אם אוכל להקים מלכות של צדק שלא
תיהפך למלכות של עושק, אלא "ישמרו בני בריתך وعدותיך זו אלמדם... כי בחר ה' בציון
אוה למושב לו" (שם קלב).

Translation: Despite the tension between Torah and government, Dovid Ha'Melech saw the Jewish Monarchy from a different perspective. He said: G-d, give the king your judgments . . . That he may judge Your people with righteousness and your poor with justice, . . . Let the mountains bring peace to the people . . . Let the righteous flourish in his days . . . and let there be abundance of peace till the moon is no more (Tehillim 72). King Dovid further said (Tehillim 132): "Examine me O Lord and test me." See if I am capable of establishing a righteous Monarchy that will not become a Monarchy of oppression and "that my descendants keep Your covenant and your rules that I will teach them . . . For the Lord has chosen Zion; He has desired it for His habitation."

והנה חכמי ישראל שישבו בארץ ישראל על אדמת ציון הלו בשיתת דוד אע"פ שהוא ובניו
לא השינו את המטרה היUDAה. אמונהם הייתה שלימה שתבוא תקופה אשר בה תתגש
תקוה זו להקים מלכות שמים על ידי מלכות בית דוד. הלא מה דברי הנביא יחזקאל (פרק
לו): "הנה אני לוקח את בני ישראל מבין הגוים... והבאתי אותם על אדמתם... ומלך אחד

שמונה עשרה-תפלה شهرית-101 Tefila 101

יהיה לבולם... ועבדי דוד מלך עליהם... ובמשפטם ילבו וחוקותי ישמרו... והיה משכני עליהם
והיה ליהם לאלקים ומה יהיה לי לעם. וידעו הגנים כי אני ה' מקדש את ישראל בהיות
מקדשי בתוכם לעולם.

Translation: The Sages of Israel who lived in Israel, the land of Zion, followed the philosophy of King Dovid even though King Dovid and his descendants did not reach their stated goal. Our Sages trusted fully that a point in history would arrive when hope would develop that the Kingdom of G-d could reign in this world through the ascendancy of the Kingdom of David. Is that not the meaning behind the statement of Yechezkiel the prophet when he said (Chapter 37): I hereby extract the Jewish People from among the nations . . . and I will bring them to their land . . . and one King will be for all . . . and my servant Dovid, will be king over them . . . and they will walk in a righteous way and they will keep My laws . . . and My home will be over them and I will be their G-d and they will be My people. The Nations will know that I am G-d who sanctifies the Jewish People by having My home among them forever.

"לפיכך תיקנו הכמי ארץ ישראל לחותם "א-להי דוד ובונה ירושלים", שבניין ירושלים
וקיבועם בניה לתוכה יביא מקדש ה' וקדושת העם. אף אם לא אכשיך דרי היום לא נאבד
תקותנו שסוף סוף יהיה ה' למלך על כל הארץ וממלכתו בכל מושלה.

Translation: Based on this belief our Sages composed the ending Bracha: Elokei Dovid Oo'Boneh Yerushalayim. They felt that the rebuilding of Jerusalem and the return of the Jewish People to the Land of Israel would bring about the rebuilding of the Beis Hamikdash and the sanctity of the Jewish People. Even if we cannot convince all who live in Israel today to believe in this eventuality, we must not lose our hope that one day, G-d will be recognized as King throughout the world and all will welcome His hegemony.

Source 14

מסכתות קטנות מסכת סופרים פרק יג', הלכה י'-ואהר בך חורם המפטיר לעניינו ואומר,
נאמן אתה הוא ה' א-להינו ונאמנים דבריך ודבר אחד מדבריך אחר לא ישוב ריקם כי א-ל
נאמן אתה, ברוך אתה ה' הא-ל הנאמן בכל דבריו.

הלכה יא'-נחם ה' א-להינו ציון עירך כי היא בית חיינו, ולעלובה נשפש תנוקום נקם ב מהרה
בימינו, ברוך אתה ה' מנחם ציון בבניה.

הלכה יב'-שמעינו ה' א-להינו באליך הנביא עבדך ובמלחמות בית דוד מישיך, ב מהרה
יבא ויגל לבינו, ועל כסאו לא ישב ור, ולא ינהלו עוד אחרים את כבודו, כי בשם קדשך
נשבעת לו שלא תכבה נרו לעולם, בימי תושע יהודה וישראל ישבון לבטה וזה שמו אשר
יקראו ה' צדקינו, ברוך אתה ה' מצמיה קרן ישועה לעמו ישראל.

הלכה יג'-על התורה, ועל העבודה, ועל הנביאים, ועל יום פלוני הקדוש הזה, אשר נתת לנו
ה' א-להינו לקדושה ולמנוחה לבבוד ולהתפארת. על הכל ה' א-להינו אנו מודים לך,
ומברכים את שמך תמיד, א-להי ישעינו, ברוך אתה ה' מקדש ישראל ויום פלוני.

ירמיהו פרק בג', ו' - בימי תושע יהודה וישראל ישבן לבטה וזה שמו אשר יקראו ה' צדקינו:

Translation: In his days Judah shall be saved, and Israel shall dwell safely; and this is his name whereby he shall be called, "The Lord is Our Righteousness".